Pažink jį!

Iš ko pažinsi žmogų? Yra daugybė būdų. Be abejo, šimtai ar gal net tūkstančiai žmonių praeina pro šalį, o tu jais taip bent kiek rimčiau ir nepasidomi. Tačiau jei jau kas nors įkrito į širdį ar į akį, tada norisi apie tą žmogų žinoti viską. Ar bent jau kuo daugiau. Galima paklausinėti draugų ar jo paties, galima patyrinėti horoskopus. O galima pamėginti sužinoti, ką apie jį sako jo išvaizda, įpročiai, rašysena, vardas ar gimimo data. Pamėgink! Ta pačia proga gal ir save geriau pažinsi...

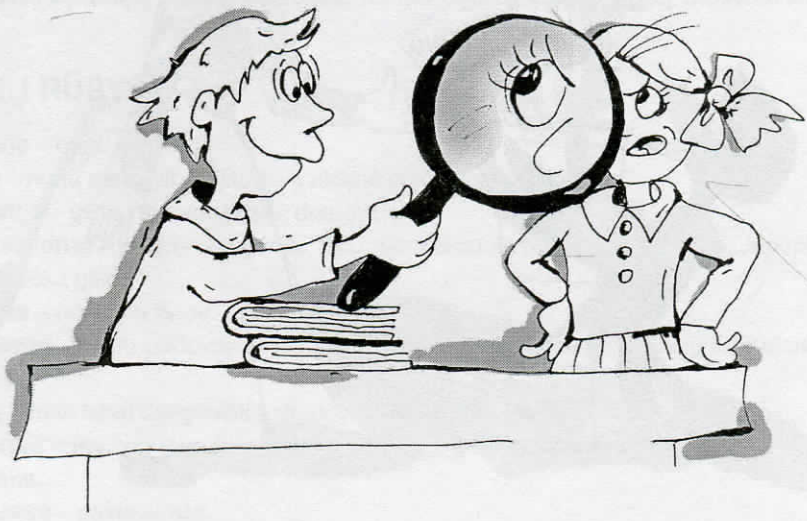

TAU ANT KAKTOS PARAŠYTA!

Taip sako tada, kai kas nors labai akivaizdžiai išsiduoda, ką galvoja arba koks yra. Chmmm... O tikrai, kodėl kai kurių dalykų neparašius ant kaktos? Tarsi kompiuterio monitoriuje. Įsivaizduoji, kaip būtų patogu? Pažiūri į žmogų ir perskaitai viską, kas ant tos jo kaktos surašyta: kiek jam metų, ką mėgsta, ko nemėgsta, tylenis ar plepys ir taip toliau. Ypač praverstų, kai į vieną vietą susirenka daug naujų ir nepažįstamų žmonių. Pavyzdžiui, pirmąją mokslo metų dieną. Arba atėjus į naują klasę, mokyklą. Pažvelgi į kiekvieną ir iš karto sužinai, su kuo galima susidraugauti, o nuo ko verta laikytis atokiai. Arba einant į pasimatymą... Koks Jis (Ji)?... Taigi... Gal ir gerai būtų. Bet tu vargu ar norėtum vaikščioti su prikabinta etikete. Ypač jei ten būtų parašyta ir kas nors tokio, ką tu mielai nuslėptum. Tačiau pati mintis sužinoti kuo daugiau apie žmogų iš jo veido toli gražu nėra nauja. Yra net toks mokslas, vadinamas fizionomika. Tiesa, kai kas sako, kad vertinti tai reikėtų tiek pat atsargiai, kaip ir astrologiją ar chiromantiją (būrimą iš rankos). Bet nepabandęs juk nesužinosi...

Europoje fizionomikos pradininkais laikomi garsieji Senovės Graikijos išminčiai Aristotelis ir Hipokratas. Tiesa, pirmasis ją dažniausiai taikydavo spręsdamas apie žmogaus sielą, charakterį, o antrasis – nustatinėdamas sveikatos būklę, diagnozuodamas ligas. Ypač vertinamas šis mokslas buvo (ir tebėra) rytų kraštuose – Kinijoje, Japonijoje. Sako, jog tų kraštų žiniuoniai sugeba iš veido nusakyti ne tik žmogaus polinkius, bet ir jam skirtą likimą, labai tiksliai nuspėti, kada jo laukia bėdos, o kada džiaugsmai. Šios srities žinovai teigia, jog daug reiškia tiek bendras įspūdis ir forma, tiek atskiros veido dalys. Maža to, kad veido ir charakterio pokyčiai labai susiję: jei kas nors pasikeitė tavo veido bruožuose, pasikeitė ir charakteryje.

Jei atidžiai pažiūrėtum į savo ar kieno kito veidą (geriau, jei tai bus nuotrauka), jis tau primintų vienokią ar kitokią geometrinę figūrą.

Ovalus veidas yra pats taisyklingiausias, visas panašaus pločio. Tokie žmonės jautrūs, tačiau drauge ir santūrūs, sugeba viską įvertinti, apsvarstyti, moka būti lyderiais ir siekti tikslo.

Apvalus veidas (toks kaip Mėnulio) dažniausiai rodo žmogų esant geraširdį, mėgstantį viską, kas gražu ir malonu. Tačiau jei apvaliame veide žiba mažos ir siauros akutės, gali būti, jog šiam žmogui nesvetima garbėtroška, išdidumas. Tokį veidą turi nemažai politikų, karo vadų.

Kvadratinis veidas (plati kakta, masyvi apatinė veido dalis) rodo ryžtą, valią, tikslo siekimą bet kokiomis priemonėmis, garbės ir dėmesio troškimą. Tokie žmonės neretai būna atkaklūs, užsispyrę ir žiaurūs.

Trikampis veidas – kai kakta ir viršutinė veido dalis plati, o smakras ir burna smulkūs. Tokie žmonės jausmingi, gabūs, tačiau jiems trūksta patikimumo ir ištikimybės.

Daug ką gali pasakyti ir atskiros veido dalys.

Kakta atskleidžia žmogaus protą, religingumą, dorumą. Aukšta ir plati kakta turėtų reikšti žmogaus polinkį mąstyti, spręsti painias užduotis. Siaura ir žema kakta (kaip beždžionžmogio) rodo žmogų esant menkų gabumų ar (geriausiu atveju) vidutinybę.

Nosis – tai tavo išskirtinumo, individualumo rodiklis. Trumpa riesta nosytė rodo, jog esi draugiškas, linkęs bendrauti, mėgsti malonumus. Siaura nosis su kuprele byloja apie išdidumą ir užsispyrimą. Stambi, masyvi nosis greičiausiai reiškia, kad esi kerštingas, nemėgsti nusileisti ir pralaimėti.

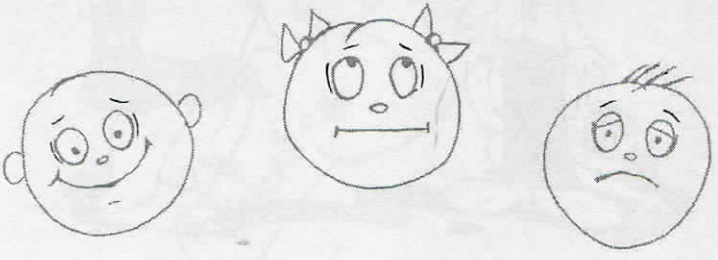

KOKIA YRA BESISVEIKINANČIOJO RANKA

Šilta ir sausa ranka greičiausiai reiškia, jog pagal temperamentą žmogus yra sangvinikas. Tokie žmonės lengvai bendrauja, greitai suranda sprendimus, o kalbėdami negali nustygti vietoje. Gali būti ir taip, jog tavo naujasis pažįstamas dabar yra puikios nuotaikos, kupinas optimizmo.

Šilta ir drėgna ranka dažnai rodo, jog žmogus yra kiek susierzinęs ar dėl ko nors nerimauja. Tokios rankos būna cholerikų. Cholerikai į viską (ypač į tai, kas jiems nepatinka) reaguoja audringai, greitai įsižeidžia ir prikrečia kvailysčių, o paskui gailisi.

Šalta ir sausa ranka gali išduoti tai, jog žmogus yra flegmatikas. Tokius žmones sunku išmušti iš pusiausvyros, jie viską daro lėtai, apgalvodami, kalba ir vaikšto pamažu, lyg taupydami kiekvieną judesį. Dėl to kartais atrodo tikri kietakakčiai. O gal tiesiog žmogui, su kuriuo ką tik pasisveikinai, visiškai neįdomu, kas čia vyksta ir kaip tik dėl to jo ranka yra tokia?

Šalta ir drėgna ranka greičiausiai priklauso melancholikui, todėl kalbėdamasis stenkis būti atidus ir jautrus – melancholikai labai pažeidžiami, nuolat jaučiasi kalti. Jie nuolat abejoja ir nepasitiki savimi, sunkiai leidžiasi įtraukiami į bet kokią veiklą. Tačiau gali būti ir taip, jog šis žmogus ne melancholikas, bet šiuo metu yra dėl kažko prislėgtas, įsitempęs, nusiminęs, prastai jaučiasi ar bijo.
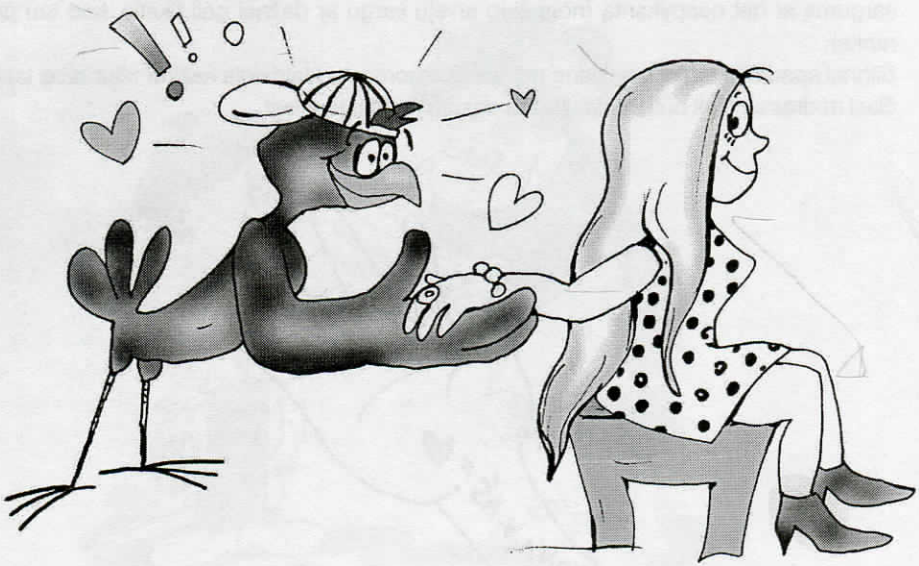
Taikydamas šį būdą, prisimink, jog reikia žiūrėti ne į vieną kurį nors požymį, bet į juos visus. Be to, vienaip ar kitaip pakreipti ranką, stipriau ar silpniau spustelėti galima ir specialiai. Tas, su kuriuo sveikiniesi, net nesąmoningai suvokia tokius signalus (štai kodėl kartais susidarai apie žmogų vienokią ar kitokią nuomonę, nors ir nežinai, iš kur ji). Tuo tarpu kontroliuoti savo rankos temperatūrą ar drėgnumą sugeba labai nedaugelis (kaip tik tuo pagrįstas melo detektoriaus veikimas). Bet kokiu atveju žinok: kuo daugiau treniruosiesi, tuo tiksliau galėsi atspėti, kas yra kas. Tereikia įprasti į žmones žiūrėti kiek atidžiau!